

Sygn. akt VU 30/15

WYROK - łączny

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku E. R. i H. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania E. R. i H. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 18 listopada 2014 r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że E. R. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik od dnia 22 kwietnia 2014 roku z tytułu zatrudnienia u płatnika składek H. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T.

V U 30/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 listopada 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że E. R. nie podlega od dnia 22 kwietnia 2014 roku jako pracownik obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika składek H. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T.

Od powyższej decyzji odwołanie wniosła E. R. i H. K..

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2015 roku Sąd postanowił połączyć niniejszą sprawę do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą z wniosku H. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T. o ustalenie podleganiu ubezpieczeniom społecznym.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

H. K. od 2004r. prowadzi działalność gospodarczą o nazwie (...). Siedziba firmy znajduje się w T. w jego prywatnym domu przy ul. (...), gdzie H. K. zamieszkuje wraz z żoną A. K.. Od 2007r. w ramach działalności zajmuje się

wyłącznie świadczeniem usług termoizolacyjnych. Wcześniej wykonywał także pokrycia dachowe. Firma wykonuje prace na terenie całej Polski. H. K. w 2014r. zatrudniał około 10-12 pracowników fizycznych, w 2015r. zatrudniał 8 pracowników. H. K. wykonuje prace termoizolacyjne razem ze swoimi pracownikami. Zlecone prace często są wykonywane poza T. Wówczas H. K. nie ma w firmie od tygodnia do dwóch tygodni.

(dowód: zeznania H. K. – protokół rozprawy z dnia 10 września 2015r. – od minuty 35:35 do minuty 50:50, , wydruk z (...) k. 62-62 akt ZUS)

W związku z częstą nieobecnością w T. H. K. nie miał czasu na zajmowanie się sprawami biurowymi. W prowadzeniu tych spraw od założenia firmy pomagała mu żona A. K. jako osoba współpracująca przy prowadzeniu działalności gospodarczej. A. K. nie umiała jednak obsługiwać komputera. W tym zakresie od 2012r. pomagała mu córka E. K.. H. K. zdecydował się na jej zatrudnienie pod koniec lutego 2014r. na stanowisku ds. biurowych na czas nieokreślony na $\frac{3}{4}$ etatu z wynagrodzeniem 2500zł. brutto. E. K. zajmowała się sprawami biurowymi: archiwizacją dokumentów, wystawianiem faktur, pocztą mailową, zakupem materiałów.

W kwietniu 2014r. do H. K. zadzwoniła E. R., która w 2013r. pracowała u niego w ramach praktyk studenckich zapytaniem o pracę. H. R. był zadowolony z pracy E. R. w 2013r. W związku z powyższym oraz powzięciem wiadomości o ciąży córki zdecydował się na jej zatrudnienie.

(dowód: zeznania H. K. – protokół rozprawy z dnia 10 września 2015r. – od minuty 35:35 do minuty 50:50, zeznania świadka E. K. – protokół rozprawy z dnia 10 września 2015r. – od minuty 04:18 do minuty 18:17, zeznania E. R. - protokół rozprawy z dnia 10 września 2015r. – od minuty 19:41 do minuty 34:10, zeznania świadka M. R. protokół z rozprawy z dnia 16 kwietnia 2015 r. od minuty 4:30-19:07 k. 67v-68)

W 2011 r. E. R. uzyskała tytuł technika ekonomisty, a w lipcu 2014 r. ukończyła studia licencjackie na Uniwersytecie (...) na kierunku zarządzanie, specjalność marketing. Wnioskodawczyni posiada prawo jazdy kategorii (...).

(dowód: dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe k. 38, dyplom ukończenia studiów k. 40)

W dniu 22 kwietnia 2014 roku H. K. zawarł z E. R. pisemną umowę o pracę na czas nieokreślony. Zgodnie z umową wnioskodawczyni została zatrudniona w wymiarze całego etatu na stanowisku pracownika biurowego za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2.700 złotych brutto.

(dowód: umowa o pracę k. 42 oraz k. 45 w aktach ZUS)

W chwili podpisania umowy o pracę E. R. była na 3 (ostatnim) roku studiów licencjackich w Ł.. Zajęcia na ostatnim semestrze odbywały się do połowy czerwca 2014r. raz w tygodniu we wtorek. E. R. umówiła się z H. K., że w dzień, w którym odbywają się zajęcia na studiach, nie będzie świadczyła pracy, a odpracuje go w pozostałe dni tygodnia. W związku z powyższym E. R. świadczyła pracę przez cztery dni w tygodniu po 10 godzin dziennie.

(dowód: zeznania H. K. – protokół rozprawy z dnia 10 września 2015r. – od minuty 35:35 do minuty 50:50, zeznania E. R. - protokół rozprawy z dnia 10 września 2015r. – od minuty 19:41 do minuty 34:10, zeznania świadka A. K. protokół z rozprawy z dnia 26 listopada 2015 r. od minuty 2:21-18:20 k. 85v-86)

E. R. docelowo miała zajmować się pozyskiwaniem klientów. Na początku zapoznawała się z firmami współpracującymi z firmą (...). W związku jednak z ciążą E. K. miała także zajmować się sprawami biurowymi. E. K. zaznajomiła E. R. ze wszystkimi sprawami biurowymi i przekazała jej dokumentację.

E. K. od 5 maja 2014 r. stała się niezdolna do pracy z powodu ciąży. W styczniu 2015r. urodziła dziecko. Obecnie przebywa na zasilku macierzyńskim.

(dowód: zeznania świadka E. K. – protokół rozprawy z dnia 10 września 2015r. – od minuty 04:18 do minuty 18:17)

Do obowiązków E. R. należała segregacja i archiwizacja dokumentów, nadzór nad płatnościami (przygotowywanie przelewów i generowanie wyciągów), obsługa poczty przychodzącej i wychodzącej, prowadzenie baz danych pracowników, bieżąca współpraca z księgową, koordynacja faktur i płatności, przygotowywanie dokumentacji do księgowości, sporządzanie raportów i zestawień, obsługa telefoniczna, rozliczanie pracowników.

E. R. przekazywała pracownikom zaświadczenia o wysokości zarobków wystawione przez księgowość, dawała im do podpisu listy płac. Zajmowała się kontaktami z klientami, stroną internetową firmy, zamawianiem noclegów dla pracowników, gdy wyjeżdżali na dłuższe zlecenia. Wykonywała przelewy do ZUS i banków, wystawiała faktury. Zamawiała także materiały biurowe jak np. tusz do drukarki. Była także kierowcą H. K., gdyż nie miał on prawa jazdy. Samochodem zawoziła go do hurtowni i sklepów celem zakupu towaru, odzieży roboczej oraz do urzędów i banków celem załatwienia spraw.

Sprawami księgowymi w firmie (...)zajmuje się firma zewnętrzna.

(dowód: zakres obowiązków wnioskodawczynie k. 47, zeznania świadka M. R. protokół z rozprawy z dnia 16 kwietnia 2015 r. od minuty 4:30-19:07 k. 67v-68, zeznania świadka A. R. protokół z rozprawy z dnia 16 kwietnia 2015 r. od minuty 19:23-25:15 k. 68, zeznania świadka W. R. protokół z rozprawy z dnia 16 kwietnia 2015 r. od minuty 25:15-29:34 k. 67v-68, zeznania świadka E. K. protokół z rozprawy z dnia 10 września 2015 r. od minuty 4:18-19:41 k. 77v-78, zeznania wnioskodawczynie E. R. protokół z rozprawy z dnia 10 września 2015 r. od minuty 19:41-34:59 k. 78-78v, zeznania wnioskodawcy H. K. protokół z rozprawy z dnia 10 września 2015 r. od minuty 35:35-51:08 k. 78v-79, zeznania świadka A. K. protokół z rozprawy z dnia 26 listopada 2015 r. od minuty 2:21-18:20 k. 85v-86, zeznania świadka M. G. protokół z rozprawy z dnia 1 marca 2016 r. od minuty 3:16-13:04 k. 97v, zeznania świadka M. M. (2) protokół z rozprawy z dnia 1 marca 2016 r. od minuty 13:17-21:50 k. 98)

Kondycja finansowa prowadzonej przez H. K. firmy zarówno w 2013r. jak i w 2014r. była dobra. Firma miała dużo zleceń.

W 2013r. H. K. osiągnął przychód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w wysokości 631.026,40 złotych, koszty uzyskania przychodu wyniosły 409.482,45 złotych, a dochód 221.543,95 złotych

W 2014 roku H. K. osiągnął przychód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w wysokości 569.444,03 złotych, koszty uzyskania przychodu wyniosły 395.646,01 złotych, a dochód 173.798,02 złotych.

(dowód: PIT za 2013r. i 2014r. – k. 100 akt))

E. R. w chwili podjęcia zatrudnienia była zdolna do wykonywania pracy na stanowisku pracownika biurowego.

(dowód: zaświadczenie lekarskie z dnia 22 kwietnia 2014 roku k. 43 w aktach ZUS)

Na potrzeby zatrudnienia w firmie (...) wnioskodawczynie przeszła w dniu 22 kwietnia 2014 roku wstępne szkolenie w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

(dowód: karta wstępnego szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy k. 43 oraz k. 42 w aktach ZUS)

Wnioskodawczynie podpisywała listy obecności oraz listy płac za miesiące kwiecień, maj, czerwiec i lipiec 2014 roku. Firma (...) wypłaciła wnioskodawczynie wynagrodzenie w wysokości wynikającej z umowy o pracę za miesiąc kwiecień, maj i czerwiec, a także wynagrodzenie chorobowe za pierwsze 33 dni niezdolności do pracy.

(dowód: listy płac k. 13-16 w aktach ZUS)

W chwili podjęcia zatrudnienia w firmie (...) wnioskodawczynie była w pierwszym miesiącu ciąży. Od dnia 20 czerwca 2014 roku E. R. stała się niezdolna do pracy z powodu zagrożonej ciąży. Na zwolnieniu lekarskim wnioskodawczynie

przebywała nieprzerwanie do dnia urodzenia dziecka, tj. do (...) 2014 roku. Wnioskodawczyni obecnie przebywa na urlopie wychowawczym z MOPS. Nadal pozostaje w stosunku pracy z H. K..

(dowód: zeznania świadka M. R. protokół z rozprawy z dnia 16 kwietnia 2015 r. od minuty 4:30-19:07 k. 67v-68, zeznania wnioskodawczyni E. R. protokół z rozprawy z dnia 10 września 2015 r. od minuty 19:41-34:59 k. 78-78v, zeznania wnioskodawcy H. K. protokół z rozprawy z dnia 10 września 2015 r. od minuty 35:35-51:08 k. 78v-79)

H. K. dokonał zgłoszenia E. R. do ubezpieczeń społecznych.

(okoliczność niesporna)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dokonał oceny dowodów i zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.) osoby pozostające w stosunku pracy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu oraz wypadkowemu. Art. 13 tej ustawy stanowi zaś w punkcie 1, że pracownicy podlegają wskazanym ubezpieczeniom społecznym od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Z przepisów tych wynika, że podstawową przesłanką objęcia zakresem ubezpieczenia społecznego jest posiadanie statusu pracownika. Pracownikiem zostaje się przez nawiązanie stosunku pracy. Stosownie do treści art. 22§1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Na treść stosunku pracy składają się zatem wzajemne prawa i obowiązki stron stosunku pracy (pracownika i pracodawcy). Zasadniczym elementem konstrukcyjnym stosunku pracy jest zobowiązanie pracownika do osobistego wykonywania pracy na rzecz pracodawcy za wynagrodzeniem. Kolejną cechą tego stosunku to zawłaszczanie wyniku pracy przez pracodawcę i wykonywanie pracy w warunkach podporządkowania, czyli pod kierownictwem pracodawcy. Pracownik nie odpowiada jednak za wynik pracy, ale za samo staranne świadczenie pracy.

W będącej przedmiotem osądu sprawie taki właśnie stosunek – umowa o pracę - łączył E. R. z H. K. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T. od dnia 22 kwietnia 2014 roku. Potwierdziło to przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe w postaci zeznań świadków A. K., E. K., M. R., A. R., W. R., M. G., M. M. (2) oraz stron.

Fakt pracy E. R. w okresie od 22 kwietnia 2014 roku do 20 czerwca 2014 roku w biurze firmy potwierdziła A. K.. Należy przypomnieć, że A. K. jako żona H. K. zamieszkuje w domu, w którym znajduje się siedziba firmy. Dysponowała zatem szczegółową i dokładną wiedzą co do tego, czy E. R. pracę wykonywała. A. K. przyznała, że E. R. pracowała w biurze w poniedziałek oraz od środy do piątku po 10 godzin dziennie. Natomiast wtorek miała wolny, gdyż w tym dniu jeździła na zajęcia związane ze studiami do Ł.. A. K. nie tylko widziała E. R. przy pracy, ale także wiedziała czym dokładnie się zajmowała. Zeznała, że wnioskodawczyni wykonywała przelewy do banków (...), zajmowała się dokumentacją firmy, stroną internetową firmy, zamawiała noclegi dla pracowników w związku z wyjazdami służbowymi, rozmawiała z klientami, przekazywała dokumenty do księgowej, zamawiała artykuły biurowe. Do obowiązków wnioskodawczyni należało także zawożenie H. K. samochodem do banków i sklepów celem załatwienia spraw, gdyż właściciel nie posiadał prawa jazdy. Fakt pracy wnioskodawczyni i zakres jej obowiązków potwierdziła E. K., która przed pójściem na zwolnienie lekarskie w związku z ciążą wdrażała wnioskodawczynię do pracy w biurze i przekazywała jej wszystkie dokumenty. Przy pracy w biurze widzieli E. R. pracownicy firmy (...) i M. M. (2). To wnioskodawczyni dawała im do podpisu listy płac. Fakt wykonywania przez wnioskodawczynię pracy w firmie (...) potwierdził klient firmy (...), który rozmawiał z wnioskodawczynią telefonicznie, a następnie w biurze firmy w sprawie wykonania usługi budowlanej prze

firmę (...). Również świadek W. R., który dostarczał do siedziby firmy w spornym okresie około 10 raz pizzę, zeznał że w tym czasie pracowała tam wnioskodawczyni. A mąż wnioskodawczyni przyznał, że w spornym okresie zawoził ją do pracy do siedziby firmy (...).

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób nie budzący wątpliwości wskazuje, iż E. R. od dnia 22 kwietnia 2014r. roku faktycznie świadczyła pracę na rzecz H. K., a ten pracę tę przyjmował i wypłacał za nią wynagrodzenie, co z kolei wynika z listy płac. Praca była świadczona pod kierownictwem H. K. zarówno co do miejsca pracy (T.), czasu świadczenia pracy (40 godzin tygodniowo) jak i jej przedmiotu (prowadzenie biura, wystawianie faktur, pozyskiwanie klientów, itp.).

W świetle podzielonych przez Sąd zeznań świadków i stron, z których w sposób jednoznaczny wynika, że wnioskodawczyni w spornym okresie faktycznie świadczyła pracę, do której wykonywania zobowiązała się na podstawie pisemnej umowy o pracę, nie można podzielić gołosłownego zarzutu organu rentowego, że umowa o pracę została zawarta jedynie dla pozorów celem uzyskania ochrony ubezpieczeniowej i świadczeń z ubezpieczenia społecznego i jako taka jest nieważna.

Cel zawarcia umowy o pracę jakim jest chęć uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego – wbrew zarzutom organu rentowego - nie jest sprzeczny z ustawą ani nie zmierza do jej obejścia, nie świadczy też o pozorności umowy. Objęcie ubezpieczeniem społecznym i uzyskanie świadczeń z tego ubezpieczenia jest wszak głównym celem zawierania umowy o pracę.

Jednakże w okolicznościach przedmiotowej sprawy głównym celem zawarcia umowy o pracę – jak wynika z przekonujących zeznań stron oraz świadka A. K. i E. K. - była potrzeba zatrudnienia wykwalifikowanego pracownika, solidnie wywiązyującego się ze swoich obowiązków. Nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu rentowego, że stanowisko pracy zostały utworzone dla wnioskodawczyni.

H. K. wykazał, że zatrudnienie E. R. było spowodowane koniecznością zastąpienia uprzednio zatrudnionej na stanowisku pracownika biurowego córki E. K., która stała się niezdolna do pracy w związku z ciążą. H. K. dowiedział się o ciąży córki w kwietniu 2014r. Ponieważ nie potrafił obsługiwać programów komputerowych związanych z firmą, a nadto nie miał czasu by to robić, gdyż pracował fizycznie razem z pracownikami i czasem nie było go w firmie nawet po dwa tygodnie, wiedział że będzie potrzebował pracownika biurowego. Jego żona A. K., która wcześniej pomagała mu w sprawach biurowych, nie była w stanie zastąpić E. K. z uwagi na niezajomość obsługi komputera. H. K. potrzebował w biurze firmy kompetentnej i operatywnej osoby. I wówczas w sprawie pracy zadzwoniła do niego E. R.. Dała się ona poznać H. K. podczas praktyk studenckich, które odbywała u w 2013r. jako dobry i sumienny pracownik. E. R. posiadała też odpowiednie do pracy kwalifikacje - kończyła studia wyższe na (...) zdecydowało, że H. K. podjął decyzję o jej zatrudnieniu. H. K. potrzebował również E. R. jako kierownicy celem zawiezenia go do banku, sklepu lub kontrahenta, gdyż on sam ani jego żona nie posiadali prawa jazdy.

Czynność prawna pozorna charakteryzuje się w myśl art. 83 § 1 k.c. trzema elementami, które muszą wystąpić łącznie, a mianowicie: oświadczenie woli musi być złożone świadomie i swobodnie tylko dla pozorów, oświadczenie musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów. Pobudki, którymi strony kierują się składając pozorne oświadczenia woli, nie mają żadnego znaczenia dla oceny pozorności oświadczenia woli. Oświadczenie woli złożone jest dla pozorów wtedy, gdy z góry powziętym zamiarem stron jest brak woli wywołania skutków prawnych jakie zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. Brak zamiaru wywołania skutków prawnych oznacza, że osoba składająca oświadczenie woli albo nie chce w ogóle wywołać żadnych skutków prawnych albo też chce wywołać inne, niż wynikałoby ze złożonego przez nią oświadczenia woli.

W prawie pracy doniosłość ma jedynie zamiar obejścia prawa przez fikcyjne (pozorne) zawarcie umowy, czyli takie, które nie wiąże się ze świadczeniem pracy, a dokonanie zgłoszenia do ubezpieczenia następuje pod pozorem zatrudnienia. W takich sytuacjach dochodzi do zgłoszenia do ubezpieczenia osoby, która nie może być uznana za podmiot ubezpieczenia, ponieważ nie świadczy pracy i przez to nie można jej przypisać cech zatrudnionego

pracownika, skoro nie są wykonywane obowiązki i prawa płynące z umowy o pracę (por. np. wyrok SN: z 17.12.1996 r., I UK 32/96, OSNAPIUS Nr 15/1997) .

Nie można natomiast przypisać celu obejścia prawa (art. 58 § 1 kc. w zw. z art. 300 k.p.) stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki prawa płynące z tej umowy.

Ustalony w rozpoznawanej sprawie stan faktyczny świadczy nie o pozorności złożonych przez strony oświadczeń woli ani nie o obejściu ustawy, lecz o spełnieniu warunku zatrudnienia pracowniczego stanowiącego tytuł ubezpieczenia (art. 6 ust. 1 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, Dz.U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.). Do objęcia pracowniczym ubezpieczeniem społecznym nie mogłoby dojść tylko wówczas, gdyby zgłoszenie do tego ubezpieczenia dotyczyło osoby, która w rzeczywistości pracy nie świadczyła, a więc nie wykonywała zatrudnienia w ogóle albo wykonywała je na podstawie innej umowy niż umowa o pracę. W prawie ubezpieczeń społecznych nie decyduje ważność umowy o pracę związana z zamiarem dyktującym potrzebę jej zawarcia, lecz to, czy zawierające ją strony miały zamiar wzajemnego zobowiązania się - pracownik do świadczenia pracy, a pracodawca do dania mu pracy i wynagrodzenia za nią - oraz czy umowa była w rzeczywistości realizowana. Nie jest także istotny czas (okres trwania) tej realizacji (tak por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2005 r., I UK 32/05).

W sytuacji gdy doszło do zawarcia umowy o pracę, jak też do jej realizacji poprzez świadczenie umówionej pracy i przyjmowanie jej przez pracodawcę, jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie, nie może być mowy o działaniu w celu obejścia prawa.

Oceny tej nie zmienia fakt, że E. R. w chwili zatrudnienia była w ciąży. Należy podkreślić, że obowiązujące przepisy nie zakazują świadczenia pracy przez kobiety w ciąży, a do tego w praktyce prowadzi stanowisko prezentowane przez ZUS, co byłoby dyskryminacją kobiet w ciąży. Tymczasem podstawową zasadą prawa pracy wyrażoną w art. 11³ k.p. jest zakaz jakiegokolwiek dyskryminacji w stosunkach pracy. Wnioskodawczyni w chwili podjęcia zatrudnienia była bowiem osobą zdolną do pracy co wynika wprost z zaświadczenia lekarskiego, a nadto z faktu rzeczywistego świadczenia tej pracy aż do dnia 22 czerwca 2014 roku.

O pozorności zatrudnienia E. R. nie świadczy także ustalone w umowie o pracę na kwotę 2700 złotych brutto wynagrodzenie. Wynagrodzenie jest bowiem jednym z elementów stosunku pracy. Dla bytu stosunku pracy wystarczającym jest ustalenie, że pracownik otrzymywał wynagrodzenie za wykonywaną pracę. Ten element w niniejszej sprawie został udowodniony zeznaniami stron oraz listą płac. Natomiast adekwatność wynagrodzenia do powierzonych obowiązków pracowniczych nie ma żadnego znaczenia dla ważności umowy o pracę.

Organ rentowy w zaskarżonej decyzji nie ustalał podstawy wymiaru składek, ale tylko fakt nie podlegania ubezpieczeniom społecznym. W związku z wniesionym odwołaniem rzeczą Sądu było zbadanie, czy wnioskodawczyni świadczyła pracę w ramach pracowniczego stosunku pracy, który jest ważnym tytułem podlegania ubezpieczeniom społecznym. I w tym też zakresie Sąd sprawę rozpoznał. W sytuacji gdy podstawa wymiaru składek nie jest przedmiotem zaskarżonej decyzji ani odwołania, Sąd nie jest uprawniony po raz pierwszy orzec co do przedmiotu sporu nie objętego treścią tej decyzji, gdyż orzeczenie takie mogło by prowadzić do naruszenia konstytucyjnej zasady dwuinstancyjnego postępowania (art. 176 ust. 1 Konstytucji RP). Dlatego też Sąd, będąc związany granicami zaskarżonej decyzji oraz odwołania od niej, nie czynił ustaleń co do adekwatności ustalonego umową wynagrodzenia do świadczonej pracy.

Pracodawca dysponował także wystarczającymi środkami finansowymi, aby zatrudnić E. R.. Firma zarówno w 2013r. jak i w 2014r. bardzo dobrze prosperowała i prężnie się rozwijała..

Podkreślenia wymaga także, iż w toku postępowania organ rentowy wykazał bierność procesową, nie przejawiając jakiegokolwiek aktywności dowodowej zmierzającej do wykazania, że kwestionowana przez niego umowa o pracę z dnia 22 kwietnia 2014 roku była zawarta w celu obejścia prawa lub też jedynie dla pozorów.

Tym samym w ocenie Sądu, zarówno wnioskodawcy nie składali w chwili zawierania umowy o pracę pozornych oświadczeń woli, gdyż w rzeczywistości E. R. świadczyła pracę jako pracownik, a H. K. przyjmował tą pracę jako pracodawca.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 477^{((14))}§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż E. R. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik od dnia 22 kwietnia 2014 roku z tytułu zatrudnienia u płatnika składek H. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T.